

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **B. Ł.**  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu  
bez udziału stron  
w dniu 26 marca 2024 r.  
wniosku złożonego przez obrońcę skazanego  
o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w  
Bydgoszczy  
z dnia 6 września 2023 r., sygn. akt IV Ka 723/23,  
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Żninie  
z dnia 9 lutego 2023 r., sygn. akt II K 359/21,  
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

**p o s t a n o w i ł:**  
**wniosku nie uwzględnić.**

## UZASADNIENIE

Złożony przez obrońcę skazanego B. Ł. - adw. K. W., wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, nie mógł zostać uwzględniony.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Co prawda przepis ten nie wskazuje przesłanek, których zaistnienie warunkowałoby

wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to jednak trzeba pamiętać, że stanowi on odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Nie może być zatem wątpliwości, że decyzja o skorzystaniu z instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia musi być poparta wyjątkowymi okolicznościami, które jednoznacznie wskazują, iż wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego poważne i nieodwracalne skutki, w szczególności, gdy istnieje realne ryzyko poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (por. np. postanowienia SN: z dnia 22 listopada 2021 r., I KK 156/21; z dnia 19 października 2021 r., III KK 375/21).

W realiach tej sprawy nie sposób obecnie stwierdzić, że zachodzą podstawy do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Przeprowadzona na tym etapie, wstępna kontrola sygnalizowanych w kasacji uchybień, przede wszystkim dotyczących postępowania odwoławczego (lit. a kasacji), nie pozwala na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia tego zarzutu, zaś kwestia przypisania umyślności naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym ujęta w zarzutach pod lit. b i c odnoszona jest w istocie do orzeczenia sądu pierwszej instancji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[PGW]

[ał]